

Oleg Ladogin: Předpověď na rok 2024

- CZ24 News | 16. ledna 2024

SVĚT: V odpovědi na hlavní otázku Aftershocku - „Jaký bude zítřek?“ zveřejňuji předpověď na rok 2024. Kvalitu mých předpovědí můžete určit pohledem [výsledky předpovědi na rok 2023](#). V létě 2022 byl v materiálu „[Logika historického procesu a vektor budoucnosti Ruska](#)“ popsán sled událostí, které jsem předpověděl pro začátek toho, co se později nazývalo SVO.

Aktuální prognóza byla napsána 6. ledna, ale o týden později ji ústav, jehož jménem poslední roky vycházejí mé prognózy, odmítl zveřejnit pro neshody v hlavních závěrech. Během této doby padlo jedno z dominových kostek logistické struktury, což v konečném důsledku vede k důsledkům přímo pro Rusko – americké údery na Jemen. Předpověď jsem však nepřepisoval, protože tato okolnost jen zdůrazňuje její konzistentnost.

- Prognóza byla sestavena s přihlédnutím k požadavkům nařízení RSB Ruska ze dne 4. listopadu 2022 č. 547

„Schválení seznamu informací v oblasti vojenské, vojensko-technické činnosti Ruské federace, které, pokud je obdrží zahraniční zdroje, mohou být použity proti bezpečnosti Ruské federace.

Prognóza proto záměrně neobsahuje aktuální hodnocení a výhledy rozvoje v oblasti vojenských a vojensko-technických aktivit Ruské federace.

Prognóza

Dne 15. prosince 2021 předalo ruské ministerstvo zahraničí návrhy dohod o bezpečnostních zárukách mezi Ruskem a NATO náměstkyni ministra zahraničí USA Karen Donfriedové. Jak [bylo uvedeno](#) MZV 5. února 2022, tyto návrhy dohod zaznamenaly zničení světového řádu vytvořeného po Druhé světové válce, vytvoření OSN a porážku SSSR ve studené válce. Rusko navrhlo vytvořit nová pravidla pro světový řád, ale Západ tyto návrhy ignoroval.

SVO na Ukrajině, kterou Rusko zahájilo 24. února 2022, je vojensko-technickou odpovědí na toto západní odmítnutí. Přitom již v dubnu 2022 bylo možné zaznamenat, že SVO přináší změnu nejen ve světovém řádu, ale i civilizační změny. Rusko prokázalo ostatním zemím schopnost změnit současné „západní“ rozvojové paradigma a nezávisle určovat jejich budoucnost, nebo ji přinejmenším určovat na rovnoprávném základě s ostatními.

Západ sám při bojích s Ruskem podkopával své vlastní hodnotové směry, které v posledních staletích promítal do světa. Pravidlo nedotknutelnosti soukromého vlastnictví, principy legality, tolerance, svobody slova a rovného přístupu k informacím byly zničeny tak prokazatelně, že si toho nebylo možné nevšimnout u těch, kdo jsou mimo rámec „Západní civilizace“.

Poznámka překl.: tohle je vhodná poznámka k úvahám pro zastánce „čistého západního kapitalismu“.

Události, které se odehrály po teroristickém útoku na Izrael 7. října, tento trend posílily. Západní podpora nevybíravým metodám izraelského válčení v pásnu Gazy jasně prokázala jeho licoměrnost ve vztahu vůči Ukrajincům a Palestincům.

Britské noviny Financial Times po rozhovorech se západními představiteli [napsaly](#), že bezpodmínečná podpora Západu Izraeli anulovala veškerou práci na demonizaci Moskvy v očích

světového společenství, když se pokusili prezentovat Rusko jako porušovatele mezinárodního práva. *“Jednoznačně jsme prohráli bitvu na Globálním Jihu,”* řekl jeden z vysokých diplomatů G7. *“To, co jsme mluvili o Ukrajině, by se mělo vztahovat i na Gazu. Jinak ztratíme veškerou naši důvěryhodnost. Veškerá práce, kterou jsme prodělali s Globálním Jihem po Ukrajině, byla ztracena ... Zapomeňte na pravidla, zapomeňte na světový řád. Nikdy více nám nebudou naslouchat,”* vysvětlil.

Rozdělení světa na dva podmíněné tábory, kde jeden podporuje „západní“ rozvojové paradigma a druhý deklaruje alternativní cestu, bude jedním z hlavních trendů roku 2024.

Blízký východ

Události na Blízkém východě budou určovat průběh světových procesů v roce 2024. Izraelská vláda v čele s premiérem Benjaminem Netanjahuem prohlašuje, že cílem vojenské operace IDF v Pásmu Gazy je zničení Hamásu. Ve skutečnosti chce Izrael většinu Palestinců z pásma Gazy vysídlit.

To vešlo ve známost na konci října 2022 ze [zprávy](#) izraelského ministerstva pro zpravodajství, kde zazněl návrh na přesídlení 2,3 milionu Palestinců z pásma Gazy na sever od Sinajského poloostrova, Egypt je kategoricky proti. Tato informace vyvolala skandál a izraelská vláda uvedla, že jde jen o jeden z hypotetických scénářů vývoje událostí.

Přesto 3. ledna The Times of Israel s odkazem na vysoce postavený izraelský zdroj [uvedl](#), že vládní koalice premiéra Benjamina Netanjahua vede tajná jednání s konžskými představiteli o otázce přijímání tisíců migrantů z pásma Gazy v rámci „dobrovolného přesídlení.“ Izrael se tedy nechce vzdát svého záměru vystěhovat Palestince z pásma Gazy, a proto se USA a Izrael nemohou dohodnout na plánu budoucnosti pásma Gazy „po HAMASU“.

Americké ministerstvo zahraničí se veřejně staví proti nucenému přesídlení Palestinců z pásma Gazy, protože by to způsobilo humanitární katastrofu v regionu a nárůst protiamerických nálad, které by zničily současnou rovnováhu sil. Pro jordánskou monarchii to navíc znamená risk opakování palestinského povstání v roce 1970 (*Arafat*) a pro Egypt zvýšenou aktivitu „Muslimského bratrstva“, hnutí zakázané v Rusku.

Pro administrativu Joea Bidena situace kolem Izraele v důsledku nevybíravých akcí IDF v Pásmu Gazy přesáhla mezinárodní problémy a stala se tématem kampaně. Podle [průzkumů veřejného mínění](#) podporuje 76 % demokratů a 57 % nezávislých voličů okamžité příměří v pásmu Gazy.

V tomto ohledu Joe Biden nemůže jít proti své voličské základně, musí tuto otázku vyřešit před zahájením primárek Demokratické strany USA. Na konci roku 2023 proto ministerstvo zahraničí a Pentagon přesvědčily izraelskou vládu, aby omezila aktivitu totálních nepřátelských akcí v pásmu Gazy a přešla k cíleným operacím na zničení teroristů.

Jak píše [Politico](#) Spojené státy s ulěhčením přijaly zprávu, že IDF stahuje 5 brigád z pásma Gazy, a počítají, že tak Tel Aviv vyslyšel doporučení Washingtonu přejít na bojové operace nízké intenzity.

Zároveň v předvečer nového roku Benjamin Netanjahu [řekl](#), že se nevzdává svého slibu zničit HAMÁS, a oznámil, že válka bude pokračovat ještě několik měsíců, podobně jako po 5. ledna. Podle The New York Times nemá v úmyslu rezignovat a zatím odmítá převzít odpovědnost za selhání obrany Izraele ze 7. října 2023.

Dokud je Izrael ve válce, politická kariéra Benjamina Netanjahua pokračuje; ani neúspěch reformy soudnictví nyní nemůže anulovat jeho politické perspektivy. Jakmile se však totální válka zastaví, vyvstane otázka odpovědnosti za úspěšný teroristický útok Hamásu a opozice udělá Benjamina

Netanjahua odpovědným za všechna selhání.

Navzdory všemu se Benjamin Netanjahu vždy projevoval jako bojovník a i tentokrát je nepravděpodobné, že by jen tak snadno podlehl tlaku Spojených států a svých nepřátel. V tomto ohledu lze předvídat, že v první polovině roku 2024 lze očekávat určité vyostření situace kolem Izraele, po kterém bude určen vektor vývoje konfliktu v roce 2024.

Izrael už má zkušenosti s provokacemi s cílem zatáhnout Spojené státy do války, jako to udělal v roce 1967 s lodí amerického námořnictva Liberty. Poté byla Liberty v důsledku izraelského útoku vážně poškozena, 34 členů posádky bylo zabito a 173 bylo zraněno.

Pak pokus nevedl k očekávanému výsledku, ale způsoby provokace se mění. V libanonském hlavním městě Izrael 2. ledna provedl operaci s cílem zavraždit zástupce vůdce Hamásu Sáliha al-Arourího, což vše zvyšuje šance Hizballáhu vstoupit do války proti Izraeli, což zase vtáhne Írán a Spojené státy do konfliktu.

Kromě toho 3. ledna v Íránu zahynulo asi 20 lidí při dvou explozích na hřbitově, kde si tisíce lidí připomínaly čtvrté výročí smrti generálporučíka IRGC Qasema Soleimaniho. Zatím není možné ukázat přímé spojení s tímto teroristickým útokem a Izraelem, ale v prosinci byl Izraelem v Sýrii zabit brigádní generál IRGC Reza Musavi, pokud dojde k několika dalším teroristickým útokům nebo vraždám osob významných pro Írán, může íránská veřejnost explodovat.

Íránské vedení není připraveno na přímou válku s Izraelem, protože během let 2022-2023 již čelilo vlně občanských protestů, navíc jsou čerstvé vzpomínky na velké oběti íránsko-irácké války. Íránský nejvyšší vůdce ajatolláh Alí Chameneí vyzval íránské vojenské vůdce, aby projevíli „strategickou trpělivost“ a vyhnuli se zatažení země do přímého vojenského konfliktu se Spojenými státy, [uvádí](#) The New York Times. Írán je více zvyklý bojovat prostřednictvím svých zástupců, ale v určitém okamžiku nemusí mít na výběr, protože bude ohrožena moc ajatolláhů.

Nezapomeňte na hru Británie na Středním východě. Navzdory skutečnosti, že britská vláda oficiálně podporuje Izrael, státní stanice BBC zaujala propalestinský postoj. Pokud se USA byť jen dočasně zaseknou ve válce na Blízkém východě, rozšíří se tím prostor pro Británii k posílení její pozice v regionu.

Pro prezidenta USA Joea Bidena je samozřejmě účast ve válce na Blízkém východě nerentabilní nejen z geopolitického hlediska, protože odvádí síly od konfrontace s Čínou, ale také proto, že mu nepřidá politické body v prezidentských volbách. Protože konflikt s Íránem nemůže rychle skončit jasným vítězstvím Spojených států. Zvýšené ceny ropy a v důsledku toho i ceny benzínu ve Spojených státech zaručeně zničí šance na znovuzvolení Joea Bidena.

Jestli se administrativa Joea Bidena vyhne zatažení do konfliktu a dotlačí Benjamina Netanjahua, aby v roce 2024, před americkými prezidentskými volbami, omezil rozsáhlé boje v pásmu Gazy, pak Hamás představí danou situaci jako porážku Izraele. To by mohlo vést k opětovnému zhoršení vojenské situace kolem Izraele již v roce 2025.

USA

Je zcela zřejmé, že v první polovině roku se hlavní pozornost Spojených států v zahraničně-

politickém vektoru zaměří na situaci kolem Izraele. Administrativa Joea Bidena je připravena zastavit izraelské boje v pásmu Gazy, i když tím umožní Hamásu přežít. Z vnitropolitických důvodů není Bílý dům připraven eskalovat situaci na Blízkém východě, navzdory útokům proíránských militantů na

základny americké armády a útokům Húsiů na civilní lodě v Rudém moři.

Tato situace však odporuje samotné podstatě hegemonie USA, které se stále drží „deep state“ a američtí neoconi. V časopise Politico se proto objevil [článek](#), který uvádí, že Spojené státy se připravují na široký a vleklý regionální konflikt na Blízkém východě, i když to neodpovídá zájmům volební kampaně Joea Bidena.

Administrativa Joea Bidena se tak ocitla sevřena mezi dvěma ohni, které vyžadují účast Spojených států v konfliktu na Blízkém východě – to je proizraelská lobby a část elit v samotných Spojených státech, pro které stranická příslušnost prezidenta není tak důležitá, pro ně je důležitější zachovat jejich funkcionál v rámci obvyklého paradigmatu hegemonie USA.

Zatahování Spojených států do konfliktu na Blízkém východě způsobí růst cen ropy a pokles akciových trhů, což donutí americkou centrální banku reagovat na situaci ostře. To zjevně není součástí jejich plánů, protože předseda Fedu Jerome Powell naznačil snížení úrokových sazeb v roce 2024 a bylo by logičtější udělat to blíže k prezidentským volbám. ([úryvek zveřejněn v TK 12. ledna](#))

Financování Ukrajiny, které se zadrhlo v americkém Kongresu, bude s největší pravděpodobností schváleno až po konečném rozhodnutí o rozpočtu USA na rok 2024. Aby mohla Demokratická strana odblokovat pomoc Ukrajině, bude muset ještě udělat určité ústupky Republikánské straně ohledně zpřísnění legislativy, když migranti překročí hranici USA. Plná částka, kterou Bílý dům přislíbil Ukrajině, v podobě 60 miliard dolarů, však pravděpodobně sotva bude dosažena.

Jak je uvedeno v prognóze na rok [2023](#), od roku 2024 se americké financování pro Ukrajinu sníží. Tiskový mluvčí ministerstva zahraničí Matthew Miller [4. ledna řekl](#): „Budeme podporovat Ukrajinu, dokud to bude nutné, ale to neznamena, že budeme podporovat Ukrajinu stejnou mírou vojenské podpory jako v letech 2022-2023. Nemyslíme si, že to bude nutné, protože naším cílem je učinit Ukrajinu nezávislou, aby se mohla „postavit na vlastní nohy“, pomoci Ukrajině vybudovat vlastní vojensko-průmyslový komplex, aby mohla financovat a vyrábět své vlastní zbraně.“

Administrativa Joea Bidena nemůže připustit kolaps současného kyjevského režimu během volebního boje o prezidenta USA, což by mělo negativní (dlouhodobý) dopad na autoritu Demokratické strany jako celku. Pokud se tedy objeví náznaky zjevné porážky Ukrajiny v roce 2024, administrativa Joea Bidena prosadí téma jednání s Ruskem o „zastavení palby“.

Ještě v březnu 2023 poradce amerického ministra obrany Colin Kahl vyslovil myšlenku, že bez ohledu na to, na jakých hranicích konflikt skončí, Spojené státy budou vždy schopny prezentovat současnou situaci Západu jako vítězství při uzavírání mírových dohod s Rusko, pokud bude zachována suverenita Ukrajiny. Stejnou myšlenku pak vyslovil i šéf amerického ministerstva zahraničí Antony Blinken, což znamená, že tento scénář vývoje událostí je dopodrobna zpracován a odsouhlasen americkými elitami.

Zároveň se však zvýší tlak amerických sankcí na Rusko. Na konci roku 2023 Spojené státy [uvalily](#) sankce na obchodníky z Hongkongu, kteří provozovali ropné tankery Sovcomflot. Bílý dům slibuje pokračovat v uvalování sankcí proti vojensko-technické spolupráci Ruska s KLDR a Íránem.

22. prosince [Americký prezident Joe Biden podepsal](#) dekret rozšiřující právní základ pro uvalení sankcí proti Rusku, Spojené státy nyní mají možnost zablokovat dovoz produktů ruského původu, i když jsou od základů zpracovány ve třetích zemích. Jak řekl mluvčí Bílého domu, Spojené státy odpojí banky po celém světě od svého finančního systému, pokud poruší protiruské sankce. Proto bychom měli očekávat zvýšený tlak USA na země SNS provádějící „paralelní dovozy“ do Ruska.

Hlavní událostí ve Spojených státech v roce 2024 budou samozřejmě prezidentské volby 5. listopadu, takže téma Ruska a konfliktu na Ukrajině se v informační agendě této země posune do pozadí. Hlavní trumfy ve volebním klání budou veřejnosti představeny v říjnu, zatím se ale dá předpokládat, že vítězství získá kandidát Republikánů.

Podle [průzkumů veřejného mínění](#) Američané více důvěřují Republikánské straně v otázkách ekonomiky, imigrace a boje proti zločinu, které jsou v posledních letech nejpalčivější. Současná administrativa Bílého domu navíc podkopala důvěru mládeže v Demokratickou stranu tím, že nedokázala splnit odpuštění studentských půjček, a Afroameričané nedostali slíbené reparace za roky otroctví. Demokratická strana proto upustila od předvolebních debat kandidátů své strany.

Administrativa Joea Bidena zahájila volební kampaň v roce 2024 videem z kampaně, které postrádá pozitivní budoucí program pro Američany. Jsou jednoduše požádáni, aby hlasovali proti „extrémistickému hnutí“ Donalda Trumpa. Volební kampaň Joea Bidena tak záměrně směřuje ke střetu mas. *(Jinými slovy – nemají co pozitivního nabídnout Američanům! – pozn.překl.)*

Hodně bude záležet na průběhu procesů proti Donaldu Trumpovi. V těch soudních případech, které spadají do jurisdikce Washingtonu, se pravděpodobnost rozsudku o vině Donalda Trumpa blíží 100 %, a to kvůli stranickým preferencím poroty. Je zcela zřejmé, že v současnosti establishment prosazuje Nicky Haleyovou jako kompromisní kandidátku, protože její volební program se prakticky neliší od rétoriky Demokratické strany USA.

V každém případě se Spojené státy na konci roku 2024 vrhají do politické krize, neboť legitimita zvoleného prezidenta bude zpochybněna. V současné době se asi třetina dospělých v USA [domnívá](#), že prezident Biden nebyl v roce 2020 legitimně zvolen prezidentem Spojených států. Soudě podle průzkumů nedůvěra ve výsledky voleb postupem času jen rostla, což znamená, že tento trend uvidíme i v roce 2024.

Evropa

Vyhlídky na vývoj situace v Evropě lze hodnotit podle trendů probíhajících v Německu. Pro rok 2023 kleslo Německo v žebříčku světových ekonomik časopisu The Economist z 8. místa na 27. místo. Deindustrializace Německa je zřejmá pro každého, německou vládu šokoval násilný protest proti ministru hospodářství Robertu Habeckovi 6. ledna, kdy ho protestující farmáři zablokovali na trajektu.

Poznámka překl.: Američané sami tuto deinstrualizaci započali, provokovali a všemožně urychlovali. Nyní se ale dostávají do situace, kdy by se Německo (jako člen EU) mělo podílet na udržování provozu Ukrajiny, ale EU nemá z čeho. EU ani není schopna vyrábět zbraně ani vybavení pro armádu v požadovaných množstvích. Takže úmyslně zničená Ukrajina, která se nyní má sama postarat o sebe výrobou svých vlastních zbraní, může položit otázku: „Z čeho, kde a kým vyrábět?“ Záměrné vysávání Ukrajiny ji odsoudilo nejen k porážce i plně poodporovanou Západem, ale znemožňuje ji vlastní obnovu. Rusům stačí jen likvidovat všechny podniky, které budou vyrábět na území Ukrajiny – i potenciálně – zbraně a vybavení pro Ukrajinu. To znova ukazuje na hlubokou degradaci Západních elit i „superelit“.

Kvůli stávajícím problémům se zesíleně šušká o rezignaci kancléře Olafa Scholze a hlavně, co stojí za pozornost, je fakt, že jeho [nástupcem má být jmenován](#) německý ministr obrany Boris Pistorius. Faktem je, že veškerá jeho rétorika se v poslední době soustřeďuje na potřebu připravit se na válku v Evropě za 5-8 let a není pochyb o tom, že se to říká v kontextu Ruska.

Prognóza na rok [2023](#) naznačovala, že vojenský konflikt v Evropě je pro některé evropské elity

jedním z východisek, jak bez rozhořčení mas projít fází klesající životní úrovně obyvatelstva. V podmínkách ekonomické recese nezbyvá některým evropským elitám žádná jiná možnost, jak sjednotit lid, než mediálně líčená hrozba z Ruska a k potlačení protielit. V Německu se [aktuálně projednává](#) otázka zákazu strany Alternativa pro Německo.

V říjnu 2022 byl v [materiálu](#) „EU se mění v Euroříši“ podrobně popsán možný vývoj událostí, ale také bylo naznačeno, že nejrusofobnější zemí Evropské unie je Polsko, a tedy má být středem EU, pokud se okamžitě nepřesune toto vedení do této země, rozpoutá se nej

vážnější konkurence o vedení EU. Právě této soutěže mezi Německem a Polskem se pravděpodobně dočkáme v roce 2024. V prosinci 2023 americký náměstek ministra zahraničí pro evropské záležitosti James O'Brien v rozhovoru pro Rzeczpospolita [řekl](#), že Spojené státy chtějí vidět Polsko jako vůdce EU.

Nezapomeňte na vliv Velké Británie na Polsko a pobaltské země. Již v lednu TIMES [naznačil](#), že britské vedení věří, že je nutné podpořit ukrajinskou válku proti Rusku, i když Spojené státy odmítají jakoukoli podporu kyjevskému režimu.

Zde je vhodné připomenout, že [Britský institut mezinárodních studií „Chatham House“ vydal](#) v létě 2023 vydal další zprávu, která hovořila o existenční hrozbě ze strany Ruska a podrobně popsala zájmy Velké Británie na porážce ruské země. V souvislosti s klesající pozorností k ukrajinskému konfliktu ve světě, nárůstem pravicových stran v Evropě, které obhajují jednání s Ruskem, lze tedy předvídat, že Velká Británie bude inspirovat ke zhoršení vojensko-politické situace mezi Ruskem a zeměmi Pobaltí, a také Polskem.

Je velmi těžké mluvit o povaze takové provokace. Může to být špionážní skandál nebo dokonce konflikt na hranicích. Evropa však ještě není připravena na přímý vojenský střet s Ruskem.

Samozřejmě, že v případě vyostření vojensko-politické situace mezi těmito zeměmi a Ruskem to bude mít důsledky pro Bělorusko. To vše bude mít především negativní dopad na logistiku komodit, protože je téměř jisté, že dojde k pravděpodobnému uzavření hranic.

V listopadu 2023 deník Financial Times uvedl, že Evropská unie zvažuje, že Dánsko zkontroluje a zablokuje všechny tankery přepravující ruskou ropu proplouvající jejími vodami. V případě zhoršení vztahů s Evropou bychom tedy měli očekávat vývoj této zápletky na Baltu.

Čína

Pokud jde o Čínu, neměli bychom očekávat žádné změny v její zahraniční politice, které budou mít dopad na Rusko. Na Tchaj-wanu pravděpodobně vyhraje vládnoucí Demokratická progresivní strana, ale už prezidentský kandidát Lai Ching-Teh slibuje zachování současného status quo s Čínou. Administrativě Joea Bidena neprospívá další krize během předvolební kampaně. Kromě toho se datum otevření továren na výrobu čipů v Texasu a Arizoně posouvá na rok 2025.

Čína sama není připravena na vyostření vztahů se Spojenými státy, určité pravděpodobnosti vývoje se nyní „testují“ na příkladu Severní a Jižní Koreje. [\(závěr byl zveřejněn v TK 10. ledna\)](#)

Ukrajina

Politická linie chování pro Ukrajinu v roce 2024 – „bude muset ležet nízko“, protože Ukrajina potřebuje čas na zotavení a nebude schopna zorganizovat další významnou protiofenzívu do roku 2025, [stručně formuloval](#) Wall Street Journal

Prognóza [na rok 2023](#) naznačovala, že v roce 2023 Západ z Ukrajiny vyždímá veškerý svůj ofenzivní potenciál. Nyní doufají, že Ukrajina může sedět v defenzivě, zatímco se západní vojensko-průmyslový komplex pokusí restartovat.

Oni však neberou v úvahu, že Ukrajina upadá do nejhlubší krize své „postmajdanské“ existence – ideologické. Vedení Ukrajiny už nedokáže formulovat, za co Ukrajinci bojují. Hodnota Ukrajiny jako nezávislého státu nebyla formulována. Ti Ukrajinci, kteří byli připraveni bojovat za „sjednocenou Ukrajinu v hranicích roku 1991“, už byli na frontě a většina z nich zemřela. Zůstali lidé s mentalitou „můj dům je na okraji“ a „ideologií smrtelníka“ postsovětské Ukrajiny, nejsou připraveni bojovat nejen za Krym, ale ani za Charkov.

Tuto mentalitu nelze porazit, lze ji změnit pouze v průběhu několika set let. Proto prosincové návrhy na změnu zákona o mobilizaci způsobily mezi Ukrajinci sociální šok, protože jsou čistě represivní povahy a neobsahují ustanovení „cukru a biče“. Navrhované změny potlačují základní lidská práva. Jde o novou zotročující „společenskou smlouvu“ mezi úřady a Ukrajinci. Navíc je třeba vzít v úvahu, že na Ukrajině je konflikt s Ruskem už od roku 2014 a únava z toho je tam cítit úplně jinak než v Rusku.

Na pozadí zpřisňující se mobilizace nyní v Kyjevě [koluje](#) vtip „bylo by lepší, kdybychom byli osvobozeni“, v kontextu toho, že by bylo lepší, kdyby Rusové vyhráli a nahradili současnou vládu. Samotné objevení takového vtipu naznačuje změnu povědomí o tom, co se s Ukrajinci děje. Kromě toho bývalý poradce prezidenta Ukrajiny Alexej Arestovič [otevřel](#) „Overtonovo okno“ svým návrhem na hromadnou žalobu Ukrajinou spolu s Ruskem proti Západu.

Na Ukrajině 31. března 2024 zaniknou bez voleb prezidentské pravomoci Vladimíra Zelenského a dojde také k politické krizi, zpochybněna bude legitimita prezidenta. Část obyvatel v něj ztratila důvěru ani ne tak kvůli nesplněným slibům o úspěšné protiofenzivě, ale kvůli chybějícím mocenským změnám při výkonu veřejné správy. Korupce bujně vzkvétala a po únoru 2022 místní úřady utrácely obrovské množství peněz na stavbu silnic a terénní úpravy, místo aby poskytovaly přímou pomoc ozbrojeným silám a obyvatelstvu.

Konfrontace mezi politickým a vojenským vedením země se zcela zformovala v roce 2023, kdy Vladimír Zelenskij popřel slova vrchního velitele ukrajinských ozbrojených sil Valerije Zalužného o patové situaci na frontě a on, na oplátku, popřel slova prezidenta Ukrajiny o požadavku armády mobilizovat 500 tisíc lidí. V roce 2024 se definitivně dočkáme vývoje tohoto konfliktu.

Číslo pro mobilizaci oznámené Vladimírem Zelenským na tiskové konferenci není nic jiného než bluf. Protože šéf ukrajinského ministerstva financí Sergej Marčenko vysvětlil, že na mobilizaci takového počtu lidí v ukrajinském rozpočtu na rok 2024 nejsou peníze. Nezná ani termín, do kdy bude takové financování potřeba. Navíc kvůli zpoždění financování ukrajinského rozpočtu zvenčí se již předpokládají zpoždění sociálních plateb.

Vrchní velitel ozbrojených sil Ukrajiny Valerij Zalužnyj uvedl, že v ukrajinských a zahraničních výcvikových střediscích lze současně vycvičit 10 brigád – to je přibližně 50 tisíc lidí. I když vezmeme minimální dobu výcviku rekrutů na 1,5 měsíce, Ukrajina tak nebude schopna připravit 500 tisíc lidí na letní vojenskou kampaň v roce 2024.

Ukrajina tak nebude moci v roce 2024 zopakovat rozsáhlou ofenzivu ani poté, co obdrží finance od Západu, protože prostě není kde získat stejné množství zbraní, jaké bylo v roce 2023, a peníze samy nefungují (*Tady je ta degradace Západu vidět nejlépe – samotné peníze nikdy vůbec nic neznamenají a nic nezařídí, pokud nemáte reálnou výrobu všeho! Opakuji všeho!! – pozn.překl.*). Ukrajinské ozbrojené síly jsou přitom schopny nově mobilizovanými lidmi zacpat díry v obraně. Měli byste také

pamatovat na populismus ukrajinského vedení, takže jistě dojde k dobrodružství s místní ofenzivou, nepočítaje různé teroristické útoky na ruském území.

Nejpravděpodobnější směr ukrajinské vojenské aktivity v roce 2024 pojmenoval Vladimir Zelenskij v rozhovoru pro The Economist z 1. ledna: „Krym a s ním spojená bitva v Černém moři se stanou těžištěm války.“ Pomocí bezpilotních hladinových dronů a britských protilodních střel se Ukrajina pravděpodobně pokusí potlačit ruskou Černomořskou flotilu a také zaútočit na civilní lodě a přístavní infrastrukturu, aby narušila ruskou logistiku v Černém moři.

Shrneme-li prognostický obraz Ukrajiny, můžeme říci, že v roce 2024 se Ukrajina ponoří do politické a ideologické krize, závažnost této krize bude záviset na úspěchu ruské armády na frontách. Lze předvídat vznik spontánních protestů na Ukrajině proti novým zákonům o mobilizaci a *(možná masovou – pozn.překl.)* sabotáž jednotlivých iniciativ kyjevského režimu na jednotlivých místech.

Pro Vladimíra Zelenského může být rok 2024 osudný, protože je „prezidentem války“ *(Jako Netanjahu – pozn.překl.)* a v roce 2024 bude Ukrajincům zřejmé, že jejich země válku prohrává a po letní vojenské kampani bude velká poptávka po míru. Vzhledem k tomu, že ukrajinská společnost není schopna sebereflexe a místo identifikace chyb hledá „zradu“ – zrazení, bude jeho osoba pod palbou takových útoků. V průběhu politického boje se zjevně rýsuje jakási alternativa k Vladimíru Zelenskému.

Země SNS

Jak bylo uvedeno výše, Spojené státy vyvinou tlak na země obklopující Rusko, aby omezily možnost „paralelního dovozu“. Především se to týká Kazachstánu. V tomto ohledu lze v Kazachstánu očekávat nárůst již existujících protestních nálad, avšak vyhrocených zvenčí, pokud Astana nepřistoupí na požadavky USA na omezení tranzitu zboží do Ruska.

Podobná situace je možná i v dalších zemích Střední Asie, které jsou součástí SNS. Zvláštní zhoršení vztahů je však třeba očekávat s Gruzii, kde má Západ silný vliv na místní elity.

Rusko

Od konce roku 2023 se strategické iniciativy v bojích na Ukrajině chopilo Rusko a Západ už tuto situaci nemůže změnit kvůli nedostatku zbraní ve skladech. Západ si přitom plně uvědomuje, že Rusko vyhraje „opotřebovací válku“, jejíž fáze začíná konfliktem na Ukrajině. Palestinsko-izraelský konflikt navíc odvádí pozornost USA od Ukrajiny. Pokud se Spojené státy zapletou do války na Blízkém východě, značně to omezí jejich schopnost ovlivnit ukrajinský konflikt, příliš mnoho scénářů rozvoje událostí to přesně naznačuje.

V roce 2024 bude proto pravděpodobně vyprovokováno zhoršení vojensko-politické situace s Polskem a pobaltskými zeměmi, aby, jak plánovali Anglosasové, nebylo nevyhnutelné vítězství Ruska pro západní veřejnost tak zřejmé. a konflikt by mohl mít vleklou podobu. *(Proto se Pobaltské země snaží vytěsnit etnické Rusy ze svého území – pozn.překl.)*

Výše popsané okolnosti dávají důvod předpovídat zesílení ekonomické blokády Ruska v roce 2024, zvláštní otázkou se může stát spojení Kaliningradu se zbytkem země. Situaci v ruské ekonomice navíc může zkomplikovat tlak amerických sankcí na země provádějící „paralelní dovozy“ do Ruska a narušení dodavatelských řetězců.

V tutéž dobu [Vicepremiér Andrej Belousov v rozhovoru](#) v rozhovoru pro Kommersant podotýká, že prudký nárůst klíčové sazby ze 7,5 na 16 procent za posledních šest měsíců je jednou z hlavních

hrozeb pro ruskou ekonomiku v roce 2024. Více než dvojnásobné zvýšení klíčové sazby vytváří „určité potíže“ nejen u dovozu, to platí i pro všechny vládou dotované úvěry. *(Tady je vidět „ruka“ liberálů ve finančním systému Ruska – pozn.překl.)*

V této situaci úřadům zbývají dvě možnosti možných kroků – buď umožnit prudký nárůst finanční zátěže rozpočtu, nebo omezit úvěrové portfolio. To však může mít negativní dopad na dluhovou zátěž ruského byznysu, domnívá se Andrej Belousov.

Intrika březnových prezidentských voleb v Rusku spočívá pouze v tom, zda západní země uznají jejich výsledky. Vzhledem k tomu, že po volbách v roce 2020 věnovaly Spojené státy zvláštní pozornost skutečnosti, že Vladimir Putin blahopřál Joe Bidenovi k jeho zvolení, což je jeden z vnějších znaků *(Bidena v USA – pozn.překl.)* legitimacy, Spojené státy pravděpodobně uznají výsledky prezidentských voleb v Rusku. Kromě toho budou muset Spojené státy jednat s Ruskem o budoucnosti Ukrajiny.

Pobaltské limitrovní země však mohou z iniciativy Velké Británie odmítnout uznat prezidentské volby v Rusku, které se stanou jedním z ukazatelů toho, jak akutní vojensko-politické vyostření s nimi bude v roce 2024.

Soudě podle [vyjádření](#) předsedy Výboru pro obranu Státní dumy Andreje Kartapolova se výdaje ruského rozpočtu na obranu v roce 2024 zvýší o 68 %, „podíl výdajů sekce Obrana státu na HDP bude v roce 2024 činit 6,0 %, v roce 2025 – 4,5 % a 2026 – 3,7 %.“ Při pohledu na tato data není těžké určit vrchol vojenských akcí očekávaných vedením země.

Nehledě na strategickou výhodu Ruska v konfliktu na Ukrajině v roce 2024 je třeba připomenout, že jakákoli ofenzíva znamená zvýšené ztráty. Navíc si ruské vedení nikdy nestanovilo za cíl obsazení celého území Ukrajiny. Pruský vojevůdce Carl von Clausewitz řekl, že válka je pouze jedním z prostředků k dosažení politických cílů. Pokud tedy bude možné dosáhnout ruských politických cílů bez použití vojenských prostředků, ruské vedení toho jednoznačně využije.

Je pravděpodobné, že po letní vojenské kampani na Ukrajině v roce 2024 přijdou z Ukrajiny návrhy na vyjednání „příměří“. I zde bude muset ruská diplomacie prokázat dovednost, protože na vyjednávací dráze bude nutné prosadit svou pozici před Západem. Toho se však v roce 2024 pravděpodobně nepodaří. Úplné ukončení konfliktu na Ukrajině zjevně očekávat nelze.

Ruský prezident Vladimir Putin 1. ledna na adresu [Západu](#) pronesl: *“Ukrajina není náš nepřítel, ale nepřátelé jsou ti, kteří chtějí dosáhnout strategické porážky (Ruska). Podstata problému není na Ukrajině, ale v těch, kteří jsou snaží zničit Rusko.”*

V roce 2024 ruská společnost bude muset pochopit, že Ukrajinou souboj se Západem nekončí, bude pokračovat, dokud nebude Západ připraven přijmout pravidla nového bezpečnostního systému s přihlédnutím k základním zájmům Ruska, vyhlášených 15. prosince 2021.

Závěr

Na závěr jsem byl požádán, abych napsal, jak to vše ovlivní běžné občany. Je zcela zřejmé, že i přes prudký nárůst cen ropy bude ekonomická situace Ruska v roce 2024 obtížná a díky kombinaci výše popsaných faktorů lze očekávat prudký nárůst inflace. Nyní jde tedy především o zachování úspor, fyzické zlato je nejvhodnější instrument, koncem roku zřejmě dojde k nárůstu kryptoměn, jelikož USA povolily ETF pro Bitcoin. Ti, kteří využili mé prognózy na rok 2022 a rozhodli se přestavět dodavatelské řetězce z Evropy na alternativní, budou moci opět vydělat na nových trasách.

Zároveň, jak jsem napsal ještě před SVO, v materiálu „[Nucená transformace Ruska](#)“ dají akce na Ukrajině impuls ke změně elit v Rusku. Anatolij Čubajs, který je tam uveden jako příklad, uprchl ze země měsíc po zveřejnění materiálu. V roce 2023 už i ruskou kulturu zasáhla otázka střídání elit.

Vzhledem k tomu, že Vladimir Putin oznámil svou nominaci s podporou členů SVO, je zcela zřejmé, že obměna elit bude zahájena direktivně, nějaká část občanů bude mít šanci na společenský výtah, jděte do toho. Změna elit se samozřejmě neobejde bez boje, doufejme, že se nepřelije do veřejného prostoru.

Ano, pravděpodobně se pro některé občany bude rok 2024 zdát z ekonomického hlediska obtížnější než předchozí roky, ale ve skutečnosti už Rusko zažilo nejtěžší rok pro svou státnost v roce 2023. Západ již nebude schopen zastavit jeho pohyb vpřed.

AUTOR: Oleg Ladogin

Zpracoval: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)